Година V гр. Плѣвенъ, 13 Септемврий 1898 год. Брой 36

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

Читалище „Съгласие“ гр. Плѣвенъ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „*Плѣвенски Гласъ*“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за поблікуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ржкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Невѣнка Н. Щиркова
и
Христо Ив. Мускуровъ
СГОДЕНИ
Плѣвенъ, 7-й Септемврий 1898 год. 1—170—2

Плѣвенъ, 13 Сеитемврий 1898 год.

Акционерното дружество не се счита за съставено, прѣди да бжде то вписано въ търговския регистръ и обнародвано по установения редъ (чл 15). Издаденитѣ прѣди вписването и обнародването акции сж недѣйствителни и тѣхнитѣ издатели сж солидарно отговорни.

Онѣзи, които прѣди вписването и обнародването дѣйствуватъ отъ името на дружеството, сж така сжщо лично и солидарно отговорни.

Чл. 168 отъ „търговския законъ“.

Съ влазанието въ сила на „Търговския Законъ“ отъ 1 Януарий настоящата 1898 год. и сжществуюжщитѣ дружества въ България, уставитѣ на които съдържахж распорѣждания противорѣчящи на този законъ, трѣбваше да се прѣработижтъ или и самитѣ дружества да ликвидратъ. Послѣдната участь постигнж много дружества, които работѣхж съ малки капитали. И въ града ни до влизанието на „търговския законъ“ въ сила имаше около 13 дружества, обаче отъ 1 Юлий, нѣкой отъ тѣзи дружества ликвидарахж смѣткитѣ си, а други се слѣхж съ други дружества и по този начинъ останжхж да дѣйствуватъ 4 дружества и една банка. Едно отъ тия дружества е и дружеството „Нива“. Управителний съвѣтъ на това дружество съгласно чл. 160 отъ „търгов. законъ“ е направило постжпки за да бжде вписано въ търговския регистръ и обнародвано по установения редъ, обаче не сж испълнени двѣ важни условия, които прѣдшедствуватъ. Едното отъ тия условия е подписката на акциитѣ. Акциитѣ на това дружество сж подписвани по рано, нъ напослѣдъкъ акционеритѣ на повече отъ 1000 акции поискахж ликвидирането на това дружество, което се гриже да облагодѣтелствува само членоветѣ на управителния съвѣтъ, въ распорѣждането на които е цѣлий капиталь на дружеството. Не е скрито, че дружеството „Нива“ извършва търговски операции и то съ дружественни пари; не е скрито, че то вземаше на хранение храни, които продаваше за смѣтка на куповачитѣ, като одържаше сумма коммиссионни и заплащаше на тия, които сж депозирали хранитѣ си по цѣни по низски отъ ония, които търговцитѣ даваxж; не е скрито така сжщо, че 10,000 кила кукурузъ се запалихж въ шлеповетѣ въ Браила и биде продаденъ съ цѣна по долу и отъ половината на цѣната, която кукуруза имаше на Браилската пияца и то за смѣтка на стопанитѣ; не е скрито, че мнозина земледѣлци не сж си взели още напълно стойностьта за внесений отъ тѣхъ кукурузъ. Не е скрито така сжщо и обстоятелството, че Коларовъ и Влаховъ, прѣди да поематъ управлението на това дружество въ свои ржцѣ, не притежаваxж нито хилядната часть отъ онова, което сега притежаватъ. Акционеритѣ прѣдъ видъ на това поискахж ликвидирането смѣткитѣ на това дружество, толковъ повече, че срѣщу дълговетѣ имъ дружеството не искаше да приспада суммата на тѣхнитѣ акции. Обаче дружеството продължава и днешень день да фонкционира въпрѣки ясното прѣдписание на търговския законъ.

Испърво алармаджийтѣ около това дружество проглашушихж свѣта, че тѣ основаватъ това дружество съ единствена цѣль да прѣдпазятъ земледѣлческото население отъ безбожната експлоатация на търговцитѣ съ храни. Обаче още тогава се намѣрихж хора скептици, които не погледнжхж така добрѣ на това дружество; нъ мнозина отдадохж това на завистьта. Врѣмето дойде да покаже, че тѣ сж били прави, защото дѣйствително това дружество се основа само за нѣколко лица, които натрупахж имоти, които прѣписахж наженитѣ си и единъ день при ликвидирание смѣткитѣ на дружеството срѣщу акциитѣ си акционеритѣ не ще могжтъ да получжтъ даже девидентитѣ, които се слѣдватъ на акциитѣ имъ. Съ подобни аларми, тѣ сполучихж да введжтъ въ заблуждение и самото министерство на търговията и земледѣлието. Днесь всѣки вижда, че най-голѣмото зло на земледѣлческото население се прѣнесе отъ това дружество, нъ е късно. Дружеството „Нива“, за да може да распродаде акциитѣ си, почнж да дава пари подъ лихва, които истегляше отъ Българ. Народна Банка, комуто трѣбва и комуто не трѣбва. По този начинъ се раздадохж паритѣ, които Банката отпущаше на лица, които подъ никакъвъ начинъ и никога не ще могжтъ да повърнжтъ на дружеството направенитѣ имъ заеми. Вънъ отъ това и 4 лица отъ това дружество, както писахме въ единъ отъ миналитѣ бройове на вѣстника си, сж взели взаимнообразно 220,000 лева, които употрѣбляватъ за своя смѣтка. Иначе не може и да бжде. Отъ гдѣ има тѣзи капитали Ст. Коларовъ, та направи водѣница по усъвършенствуванъ начинъ подъ с. Опанецъ, накупи хиляди декари земя, и сега прави двѣ парни валсови водѣници — едната въ с. Тръстеникъ, а другата въ Д. Дѫбникъ, когато всѣки знае, че Ст. Коларовъ, откато го испъдихж отъ длъжностьта писарь въ окр. сждъ по злоупотрѣбление, стоя дълго врѣме безъ работа. Пъкъ и отъ тази длъжность той никога не можеже да спечели пари, за да стане днесь стопанинъ, ако не на стотини хиляди лева, то на десятки хиляди лева. Безъ да прѣувѣличаваме можемъ да кажемъ, че днесь имотитѣ на Коларовъ, изобщо неговото положение, е въ 20 пжти по голѣмо отъ всички заплати, които е получавалъ: било като писарь, било като директорь-кассиерь на дружество „Нива“. И днесь тѣзи хора, които направихж капитали съ паритѣ на дружаството „Нива“, на сила искатъ да задържатъ акционеритѣ за такива, за да могжтъ и за въ бждще да плетжтъ кошницатата си. До 1 Юлий дружеството „Нива“ трѣбваше или да ликвидира смѣткитѣ си, или да се заригистрова въ търговския регистръ, ако отговаря на чл. 159 отъ „търгов. законъ“. Обаче условията на този чл. не сж спазени отъ дружеството „Нива“, тъй като притежателитѣ на 1000 и повече акции искатъ ликвидирането му. Дружеството изисква отъ акционеритѣ акциитѣ имъ подъ прѣдлогъ, че ще ги замѣнява съ нови; распратило е изъ селата агенти да заплашватъ ония акционери, които искатъ ликвидирането на дружеството, че ще имъ продаджтъ кжщитѣ за дългъ и пр., само и само да може да се задържи дружеството още за нѣкое врѣме. На всички тия мѣрки и домогвания врѣме е да си тури прѣграда, защото дружеството слѣдъ като не се вписа въ търговския регистръ, то прѣдстава и да сжществува. Горния цитатъ, чл. 168 отъ „търгов. законъ“, ясно прѣдписва това, а отъ всичко се вижда, че дружеството „Нива“ не отговаря на условията да бжде заригистровано.

Длъжность на остановенитѣ власти е да се заинтересуватъ по това, понеже и днесь Ст. Коларовъ извършва операции отъ името на това дружество, което не сжществува. И днесь той се явява въ околийското мирово сждилище да защищава дѣлата на това дружество, да осжжда земледѣлцитѣ и окол. миров. сждия признава, че такова дружество не сжществува, когато длъжницитѣ се защищаватъ отъ адвокати, нъ безъ да има основание, осжжда лицата, които не се защищаватъ отъ адвокати, а ония които не сж се явили, задочно; и днесь В. Мицовъ, ходи съ сждебния приставъ по селата като агентъ на несжществуюжщего дружество „Нива“ да продава имотитѣ — нивитѣ, воловетѣ, кравитѣ и кжщитѣ на земледѣлцитѣ, които сж имали нещастието да взематъ пари отъ това благодѣтелно (ограбително) дружество, управителитѣ на което сж хора безъ жалость и милость къмъ нещастницитѣ. Сумма семейства, сумма дѣчица, старци и баби прѣзъ настоящата зима ще се скитатъ не мили, не драги отъ врата на врата, или ще бждатъ принудени да се повиржтъ по яхъритѣ, изъ сламитѣ по дворищата само за това, защото тѣхнитѣ мжже или синове сж били облагодѣтелствувани отъ дружеството „Нива“, благодарение на което ги постига и тази участь.

Длъжность, прочее, е и на министерството на търговията и земледѣлието да излѣзе отъ до, сегашната си пасивна роля, да се заинтересува, като тури ржка на книгитѣ на това дружество, и назначи една анкета, която да ликвидира смѣткитѣ му и ще види какви злоупотрѣбления сж вършени подъ името на доброжелателството. Сега всѣки длъжникъ трепери, защото знае, че ако яви това, което е вършило дружеството съ него или другитѣ, ще влѣзе въ очи и ще му продаджтъ имотитѣ, нъ тогава, когато смѣткитѣ на това дружество се ликвидиратъ, языка на всѣкиго ще се развърже. Нека най-послѣ почитаемото министерство на търговията и земледѣлието не довѣрява толкова много на доноситѣ на разнитѣ влечуги, които, за да се задържжтъ на мѣстото си, се влачатъ по коремъ, а оствънъ дърдоржтъ разни не врѣли и не кипѣли и които за една двѣ гощавки измѣняватъ мнѣние и убѣждение.

Работата е сериозна, въпроса се касае до положението не на единъ, а на хиляди земледѣлци.

Бждщето ще покаже, имали ли сме право.

МѢСТНИ НОВИНИ

В. „Прѣпорецъ въ бройтъ си отъ 29 Августъ № 18 на стр. 3 угощава читателитѣ си съ една дописка, испратена нему отъ П. Ненковъ, въ която въ една, ужъ, прѣкрита форма се опива изслѣдването на прокурора при Плѣвенски окр. сждъ по нанесений му фиктивенъ побой. Макаръ дописникътъ и да се стрѣми да прѣкрива нѣкои и други факти, все пакъ нѣкои факти, излизатъ на явѣ.

Какво е казалъ Крушовски и Георги Мариновъ насъ не ни интересува, защото и Ненковъ съ дописката си не открива нищо ново, а само изважда на явѣ въпроситѣ, които прокурора е задавалъ на стражаритѣ и отговоритѣ, които е получавалъ отъ тѣхъ. Тука излѣзва на лице и това обстоятелство — че прокурора се явява много заинтересуванъ и, за да помогне съ нѣщо на Ненкова, позволява си да груби стражаритѣ, да се спуска съ заканване да бие старший стражарь, съ цѣль да сплаши всички и истръгне нѣщо, та да не се излагатъ на пазарь лъжитѣ на Ненкова, който откато е испжденъ отъ градский съвѣтъ, си е поставилъ за цѣль да струва, да прави, нъ съ нѣщо да се прослави, като мжченикъ на социалната идея. Това се вижда и отъ

самата му дописка, и отъ дѣйствията на прокурора, който при разслѣдването си го е ималъ при себѣ си и е употрѣбилъ цѣли 9 часа, за да разслѣдва двама стражари и единъ старши стражарь, като е наченълъ отъ 2 ч. послѣ обѣдъ и свършилъ въ 11 ч. прѣзъ нощьта, както съобщава и самий дописникъ, който не испуща случая да каже и това, че Георги Мариновъ билъ нежененъ. И защо ли и тази подробность аджеба? Да си не припомнюва Ненковъ ролята, която испълняваше при кака Ната, та си е наумилъ и това, та го съобщава, като важна подробность, безъ която не се може? Ненковъ има думата; той ще съобщи въ колонитѣ на „Прѣпорецъ“ това за слѣдующий пѫть и така майсторски, щото и бай Петко Каравеловъ ще подскочи отъ радость. По това разслѣдване нѣма какво да се простираме, защото не е имало нищо и никакъвъ побой не е нанесенъ на Ненковъ, който, може би, отъ пиянствувание се е търкалялъ по улицитѣ, което не прави за първъ пѫть, а ще се поспрѣмъ малко на страха, който е увладѣлъ народницитѣ отъ пехливанина пияница, който не може, кога върви да даде устойчово положение на главата си, която се друса, като на единъ стогодишенъ старецъ.

Великовъ и другаритѣ му не сѫ извършили нищо и нѣма, защо да бълватъ гущери. Тѣ никога не сѫ се интересували отъ П. Ненковъ и неговата личность, защото много хубаво знаятъ ролята, която испълняваше въ домътъ на Иванъ Маноловъ, при когото, ужъ, бѣше писарь, както и това, че той служише на жена му Ната за поща. Неговото минѫло е такова, отъ което всѣки съ плюене, трѣбва да отбѣгва даже и всѣко припомнювание. Ето защо нито Великовъ, нито приятелитѣ му сѫ искали да знаѭтъ, че сѫществува субектъ Ненковъ, който отъ врѣме на врѣме обича да угощава читателитѣ на „Прѣпорецъ“ съ своитѣ лъжи и клевети. Никой, въ това число и народния прѣдставитель Д. Стояновъ, не сѫ се гнусили и нѣма защо да се гнусѭтъ отъ полицията, защото послѣднята не е направила нищо и е била всѣкога толерантна къмъ всички. Че единъ поклонникъ на Бахуса се търкалялъ по улицитѣ отъ прѣпиване и сѣтне, за да стане мѫченикъ, поискало му се да стовари грѣхътъ си другиму, отъ това слѣдва ли да се вѣрва, че П. Ненковъ непрѣменно е битъ? Врявата на Ненкова и оная на петимата му другари не е отъ естество до толкова да раздвижи общественното мнѣние въ Плѣвенъ, както се изражава Ненковъ, който не безъ ядъ съобщава и за онова антрефиле, въ което се натекна за бившата му роль, както и за възпитанието, което е добилъ отъ 6 годишното си стоение въ домътъ на Иванъ Маноловъ и жена му Ната. Ако това не е истина, защо социалистчето Ненковъ не даде редакцията ни въ сѫдъ? Защото се бои, че ще излѣзе още много нѣщо на явѣ, защото и ония, къмъ които е испълнявалъ ролята на поща, ще го заплюѭтъ въ лицето. Колкото се отнася до твърдѣнието на Ненкова, че билъ кривъ прокурора и докторитѣ, той лае на аба, защото нищо не е имало и никой за нищо не може да се обвинява. На Ненкова му е криво, че полицията не му понася на глупавия акълъ, та да му съдѣйства да се прочуе за голѣмъ човѣкъ. Нека знае Ненковъ, че на лудитѣ никой не понася на акъла, а Ненковъ самъ признава, че е такъвъ. Съ прѣзрѣние хората се отнасятъ къмъ прѣзрения Ненковъ, а не къмъ Великова, който винаги е умѣелъ и умѣе да се държи на височината на положението и никакви инсинуации не сѫ въ положение да му повредѭтъ, още повече, когато тѣ идѫтъ отъ такива деморализирани елементи, които сѫ получили своето възпитание посрѣдъ разврата, на когото сѫ съдѣйствували и служили, както Ненковъ. Отъ такива елементи хората въ Плѣвенъ се гнусѭтъ.

— Говори се изъ града, че прѣди единъ и повече мѣсеци редактора на в. „Бдителя“ Цвѣтанъ Кораивановъ ималъ дуелъ съ файтонджията, Помака. Дуелътъ се извършилъ безъ секунданти въ писалището на Табакова. Кораивановъ излѣзълъ побѣдитель, като ударилъ нѣколко плѣсници на Помака. Добъръ герой (редакторъ) съ файтонджии да се расправя.

— Отъ Свищовъ ни пишатъ, че Ат. Данковъ, А. Георгиевъ и Д-ръ Ташковъ, единия като п. адвокатъ, другия като слѣдователь, а третия като прокуроръ, биле получили вечъ обвинителни актове, по обвинението имъ въ вземане взятка и др. пристѫпни работи. Това дѣло е интересно поради лицата, които се явяватъ като обвиняеми, защото сѫ заемали високо положение. Желаеме да излѣзатъ оправдани по това имъ обвинение.

— На 20 м. м. се е гледало за третий пѫть дѣлото срѣщу Т. Табаковъ въ Соф. окр. сѫдъ, за клѣвета. И този пѫть г. Табаковъ не благоволилъ да се яви, като мотевиралъ неявката си, че билъ боленъ. Соф. окр. сѫдъ постановилъ да го докара подъ конвой. Г. Табаковъ билъ явилъ че билъ боленъ, когато ние знаеме, че него день, на 20 Августъ, е билъ цѣлъ день въ окр. сѫдъ, гдѣто е защищавалъ *здраво и читаво* дѣлата. Кой ли ще бѫде този маминъ докторъ, да му даде медицинско свидѣтелство? Ще му узнаеме потрета и ще го изрисуваме въ скоро врѣме.

Опозицията още единъ пѫть виде своето нищожество. Въ станѫлитѣ избори за народни прѣдставители въ околиитѣ Софийска, Новоселска, Казанлъшка, Карловска, Анхиалска, Орѣховска и Ново Пазарска сѫ спечелили кандидатитѣ на народната партия съ повече отъ 3000 гласа, когато ония на радославиститѣ и цанковиститѣ по съ нѣколко стотини. Шамара е чувствителенъ, нъ и факта, че народната партия се ползува съ поддръжката на народа е неопровержимъ. Ето резултата отъ тия избори:

„Вчера допълнителнитѣ избори за народни прѣдставители станахѫ при съвършененъ порядъкъ. На всѣкѫдѣ спечели народната партия. Ето резултата. Софийска околия избрани; Георги Згуревъ и Ив. Грозевъ първия съ 3476 гласа, а втория съ 3487 гласа. Опозиционнитѣ кандидати добиха гласове: Радославовъ 1076, Пешевъ 895, Цанковъ 360 и Даневъ 175 Собственно въ града София гласоветѣ стоѭтъ така; Згуревъ 2205, Грозевъ 2216, Радославовъ 571, Пешевъ 531, Цанковъ 167 и Даневъ 123. Новоселска околия избрани Пишмановъ и Д. Кесяковъ по съ 3362 и 3356 гласа, Радославовъ и Титоровъ добиха по 982 и 984 гласа. Казанлѫшка околия избраниятъ Антонъ Геневъ получи 3093 гласа срѣщу 996 гласа дадени за Бозвелиевъ, 435 за Сърафимовъ, 404 за Д-ръ Даневъ. Анхиалската околия е избранъ Малаковъ съ 2153 гласа. Другия кандидатъ Воденичаровъ получи 1157 гласа. Въ Карловска околия е избранъ Данковъ въ Г. Орѣховската Ат. Буровъ и въ Ново Пазарската — Неджибъ Бей.

— На 10 т. м. въ $10^3/_4$ часатъ се откри отъ г-на Плѣв. окр. управитель Г. Д. Великовъ втората сессия на Плѣвен. окр. съвѣтъ съ една рѣчь, въ която г-нъ Управительтъ напомни задачата, която всѣки окр. съвѣтникъ трѣбва да се стрѣми да постигне, какви сѫ задълженията на окрѫжнитѣ съвѣтници, а така сѫщо и прѣдназначението на окрѫжнитѣ съвѣти, като хазяй на окрѫга. Тукъ г-нъ управительтъ обърна вниманието на г-да съвѣтницитѣ върху окрѫжнитѣ и междуселскитѣ пѫтища и каква ролъ тѣ играѭтъ въ търговско отношение и свързването на селата съ разнитѣ станции на новостроящата се желѣзнопѫтна станция. Значението на шоссета за търговията, каза той, е такова, каквото е значението на артериитѣ за поддържанието на организма. Слѣдователно, за да може да се развие повече търговията въ окрѫга, трѣбва по напрѣдъ да подобримъ пѫтнитѣ съобщения. Г-нъ управительтъ обърнѫ вниманието на г-да съвѣтницитѣ и върху значението, което новопостроената врѣменна линия Сомовитъ—Ясенъ би имала за развитието на търговията, ако остане да се експлоатира за всѣкога, като ги помоли да се занимаѭтъ съ този въпросъ и взематъ съотвѣтствующето рѣшение. Относително нарастването на населението г-нъ управительтъ забѣлѣза, прѣдъ видъ че не е ставало ново исчисление на населението, не може съ положителность да опрѣдѣли на каква цифра е то нарастнѫло, нъ всѣки случай то се е увеличило.

Въ санитарно отношение окрѫга има нужда отъ подобрение и тъй като окрѫжнитѣ фелдшери, както и държавнитѣ, не могѫтъ да слѣдѭтъ да ли рѣшенията на окр. хигиенически съвѣтъ се испълняватъ, понеже прѣдназначението имъ е да помагатъ на нуждающитѣ се отъ мидицинска помощь, прѣдложи да се опрѣдѣли длъжностьта окр. санитаренъ приставъ и неговъ помощникъ, прѣдназначението на които ще е да слѣдѭтъ за испълнение рѣшенията на хигиенически съвѣтъ, за подържание чистотата въ селата на окрѫга и подобрение хигиеническото положение на населението въ окрѫга.

Прѣдъ видъ, че постоянната коммисия е

ПОДЛИСТНИКЪ

По ѫглитѣ, (кюшетата) и избитѣ

(Продължение отъ брой 35).

Гледай ги, не сѫ скѫпи! И разви лентитѣ прѣдъ Васка.

Авдотия се забрави, кръвьта ѝ се хвърли въ главата, на очитѣ ѝ притъмне—слѣдитѣ сѫ намѣрени.

„Васка не лѫже, прѣминѫ ѝ прѣзъ умътъ, тѣзи ленти сѫ сѫщитѣ, които бѣхѫ на Нина, когато тя се изгуби.“

— Е, какъ ти се видѭтъ, хуба ви ли сѫ? попита Васка, като забѣлѣза вълнението на Авдотия по нейното лице, и като си припомняше, че, когато той разглѣждаше портрета на дѣтето, той бѣше забѣлѣзалъ на неѭ такива ленти.

— Молѭ, купи ги—лентитѣ сѫ хубави, каза Авдотия, като се мѫчеше да дойде на себе си.

— Купи ги, ефтино ще ти ги дамъ.

— Колко?

— Дай за всичкитѣ една рубля.

— Заплати, Василюшка, каза Авдотия.

— Добрѣ. Нѣщо още хубаво нѣмашъ ли?

— Какъ да нѣмамъ.

— Може да има нѣкой прѣдметъ на мене нужденъ? Васка се усмихнѫ.

Въ това врѣме влѣзе Матрена, натоварена съ бутилки и закуска.

Когато всичко донесено бѣше поставено на масата и Васка получи напълно остатъка, той весело викнѫ:

— Хайде, момчета, пийте, днесь е моя день. Ей, старикъ, на пий, а стоката си продавай на друго мѣсто.

Той напълни една голѣма чаша съ ракия и ѭ поднесе на стареца; този ѭ испи изведнъжъ.

Матрена упълномощена отъ Васка, канѣше гоститѣ, така че слѣдъ $^1/_2$ часъ двама отъ приятелитѣ, свити на кълбо, спѣхѫ въ ѫгъла на стаята на нѣкакви си кални чували.

Угощаваний отъ Васка старикъ, както се види, се развесели.

Той, безъ да се стѣснява, хвалѣше се, че обучавалъ дѣцата на малки кражби, расказваше какъ вземалъ дѣца, за да ги възпитава и отъ това извличалъ голѣми облаги, като ги каралъ да събиратъ милостиня и колкото сѫ по-болничави и осѫкатени, толкова по много печалилъ, затова защото на тѣхъ повече давали милостиня.

Авдотия слушаше негова разсказъ и тръпки прибѣгвахѫ по тѣлото ѝ.

— Помнишъ ли онѣзи дни, за какво ти говорихъ, почнѫ Васка,—за смѣтка на момиченцето?

— Помнѭ, като се взре, отговори стареца.

— Така а, значи, че този богатъ търговецъ нѣма дѣца и иска момиченце, за да ѝ остави, значи, всичкото свое богатство въ наслѣдство; ако ний му намѣримъ по вкуса, той нѣма да жали паритѣ.

— Питерски ли е? попита Дамяничъ.

— Именно това е, че той не е питерски, а отъ Сиберъ дошелъ. Скоро ще си отива.

Стареца лукаво погледнѫ Васка изподъ своитѣ гъсти нависнѫли вѣжди.

Много ли ще даде? попита той?

— А хубава ли е? въ своя рѣдъ попита Васка.

— Старецъ въ отговоръ кимнѫ само съ глава и самодоволно се усмихнѫ.

— Твоя търговецъ такава въ своя вѣкъ не е виждалъ: картина.

— Е, хайде, опиши ѭ каза Васка, като погледнѫ лукаво на Авдотия, която седѣше нито жива, нито мъртва: тя знаеше по намѣренитѣ ленти, че това не бѣше друга, освѣнъ бѣдната Нина.

Като испи още една чаша ракия и си закуси малко краставица, Дамяничъ почнѫ да описва съ своя езикъ хубостьта на дѣтето.

Авдотия слушаше и невѣрваше своитѣ думи. По всички признаци се виждаше, че това бѣше Нина. Напослѣдъкъ тя ще ѭ намѣри: Очитѣ ѝ се налѣхѫ съ сълзи.

Сега тя малко поотслабнѫ: виде се, че тѫжи добави стареца.

— Слушай още, може Матвеиха да ѭ бие, а пъкъ дѣтето да не е привикнѫло на бой, каза Васка.

— Да, попрѣди, като ѭ довѣдохѫ, бѣше, болна каза стареца.

Авдотия не може да се удържи; тя извика.

— Какво правишъ ти, хазайко, грубо ѝ извикнѫ Васка. Да не би нѣкоя мишка да те е захапала или що?

Стареца ѭ погледнѫ и се начумери.

Жално ми е като биѭтъ такива малки дѣца, отговори тя, като трѣперише съ цѣлото си тѣло.

— Виждъ ти, какви жалостливи! каза стареца и се засмѣ.

— Отъ кои е тя?

— Кой ѭ знае? по дрѣхитѣ се вижда, че е отъ господарскитѣ.

Матвеиха ѭ уловила въ градината.

— Ами тя не е била съ бавачката си? попита Матрена.

— Бавачката ѝ, Матвеиха ми разсказа, съ писаритѣ седѣла,—ѣ стареца пакъ се засмѣ. Такива разговори пъкъ и смѣхове завели тамъ въ алеята . . . . . Момиченцето само за . . . . . играела съ другитѣ дѣца; тѣ избѣгали, а тя сама останѫла: гледа всѣкѫдѣ: нѣка никой отъ познатитѣ. Матвеиха взела изъ . . . . . играчката кученце и ѭ пустнѫла. Момиченцето слѣди играчката, а пъкъ Матвейха все ѭ лъгала съ това кученце: момиченцето тичало за играчката до самитѣ врата.

дѣйствувала само съ двама титулярни члена и прѣдъ видъ, че при избирането прѣдсѣдатель на окржжний съвѣтъ и членове на пост. комисия сж вземали участие само 7 съвѣтника, а 5 не сж присжтствували, тъй като съвѣтницитѣ отъ Луковитската околия не сж вземали участие въ избора, помоли съвѣтницитѣ да направыжтъ ново прѣизбирание, въ което да вематъ участие всичкитѣ съвѣтеици. Слѣдъ откриване сесията, съвѣта съ общо съгласие постанови въ слѣдужното (II) засѣдание да стане прѣизбирането на прѣдсѣдатель и главенъ секретарь за окр. съвѣтъ и членове за постояненъ съставъ.

— Съгласно взетото рѣшение въ първото засѣдание на окр. съвѣте, въ второто засѣдание, което стонж на 11 Септември въ 3 часътъ слѣдъ обѣдъ станж избирането прѣдсѣдатель и главенъ секретарь за окр. сжвѣтъ и членове на постоянната комисия, въ които длъжности се избрахж слѣднитѣ лица: за прѣдсѣдатель на окр. съвѣтъ се избра г-нъ Ив. Ив. Доковъ, за главенъ секретарь Илия Гайдаровъ, за прѣдсѣдатель на постоянната комисия Ц. Кузовъ, за чл. секретарь Дучо Дучевски, за чл. кассиеръ Ю. Спасовъ и чл. докладчикъ Недко Василевъ

— Кмета Г. Хр. Данаиловъ и Д-ръ Друмевъ, които бѣха въ София първия по служебни работи, а втория по частни, се завърнжхж и поехж службата си.

— Свикани сж подъ знамена призивитѣ 12—17, които на 12 т. м. постжпихж на обучение.

— В. „Знаме“ е станалъ твърдѣ лошъ проводникъ на кавгитѣ на малцината наши ветеринарни лѣкари. Отъ мѣсецъ врѣме четеме такива историй, които не правыжтъ не само честь на пишущитѣ за смѣтка на държавата всевъзможни историй, но ги рисува, като хора, които иматъ още много да очакватъ, до като стигнатъ онова достойнство, за което се призовани. Ние се просто възмущаваме отъ гюрюлтийтѣ, които тѣзи богато платени своегорода *доктори*, така скандалиозно сж се изложили прѣдъ българската читающа публика, която толкова щедро ги надарява. Министерството трѣбова да гуди край на тѣзи работи, да стегне гемоветѣ на тѣзи *доктори*, които сж повилнѣли, па билъ той Германовъ Тюлювъ и пр. Ние сме на ситени отъ глупавитѣ притенции, които постоянно ни сж испрѣчватъ за работи, отъ които не разбиратъ. По другитѣ държави, докторитѣ по добитака се занимаватъ само съ добитака, а у насъ, като имъ се плаща съ докторитѣ по медицината, още и гонораръ отъ общинитѣ, почнжли сж да слѣдватъ примѣра на обикновенитѣ си пациенти, кога имъ се дава повече зобъ. Ако иска „знаме“ нека зема страната на когото ще, въ наше ли це тѣзи лѣкари трѣбова да гледатъ добитака, отъ колкото да се занимаватъ съ интриганство.

— Нещастие. На 9 т. м. надвечерь, когато минавалъ тренътъ по новостроящатата се линия къмъ Телишъ Тошо Доковъ, момче на 15 год. малко идиотъ, било лѣгнало да спи на самата линия. Въ съня си метнжло единия си кракъ на релсата. Трена, който минувалъ бърже съглѣдалъ, че се чернѣе нѣщо на самата линия, и далъ знакъ, нъ лѣжащия не се обадилъ нито тренътъ моглъ да се спре. Прѣминжлъ прѣзъ него, прѣрязалъ единия му кракъ, и едва, когато минжлъ цѣлия тренъ нещастника се събудилъ и почувствувалъ, че му нѣма кракътъ. Той е днесъ въ болницата, и расправя, че нищо не помни, нито какъ е миналъ тренътъ, нито какъ му е отрѣзалъ кракътъ. Отъ свѣдѣнията, които иимаме нещастника само ще остане съ единъ кракъ. За него се говори въ с. Телишъ твърдѣ не добрѣ. Постоянно правялъ пакости, но не се прѣслѣдвалъ, защото глѣдали на него, като на идиотъ. Освѣнъ това сжщий много често обичалъ да минува прѣдъ локомотива, когато послѣдний приближавалъ, ако и да е билъ по нѣкога изгонванъ. Отъ всичко излиза, че дружеството ни най малко не може да се счита за виновно или же машинистра, който е каралъ машината.

— Както е извѣстно на читателитѣ ни още минжлата година (1897) въ края ва м. Декемврий по инициативата на управитель-лѣкяря при Плѣвен. I-кл. болница се събра едно събрание, за да се обмисли начина, по който да може да се спомага на бѣдно-болнитѣ и на ония, които слѣдъ като оздравѣжтъ, сж принудени да си излѣзатъ безъ да иматъ поне 5 стотинки за хлѣбъ. Както се вижда инициатора имаше още тогава человѣколюбива цѣль, която намѣри отзивъ въ Плѣвенсктѣ граждане и гражданки и на 27 Декември станж първото събрание въ училището „Мария Луиза“, въ което се избра единъ комитетъ да нарѣди уставътъ. Прѣзъ м. Февруарий комитетъ останж като настоятелство за цѣлата година, и прѣзъ това врѣме не е прѣставалъ да обмислюва срѣдствата, съ които ще може да се даде поширокъ просторъ на дѣятелностьта на това толкова человѣколюбиво и богоугодно дѣло.

Комитетътъ се е обърнжлъ за съдѣйствие къмъ разни учреждения, като окр. управление, Постоянната комисия, Вратчанската митрополия и др. и всички сж се отзовали съ готовность на поканата, като сж направили възможното, за да подпомогнжтъ дружеството. И санитарната дирекция, която тоже е била увѣдомена, се е отнесла не само съчувственно, нъ съ едно окржжно, което подолѣ прѣпичатваме, е прѣпоржчала това дружество на всичкитѣ други болнични управители, окржжни и околийски лѣкари, съ молба да се погрижжтъ и тѣ въ свой редъ за образуването на подобни дружества.

И ний като даваме мѣсто въ днешния брой на вѣстника си, както на окржжното, така и на устава на това дружество, което носи името „Св. Панталеймонъ“, не можемъ да замълчимъ обстоятелството, че главний труженикъ за организирането на това дружество е г-нъ Д-ръ Козаровъ, Управитель-лѣкаръ на Плѣвен. I-классна Държавна Болница. — Ето и самото окржжно и устава:

Министерство
на
Вжтрѣшнитѣ работи
Гражданска
Санитарна Дирекция
№ 3664
Августъ, 22 день 1398 г.
Ст. София.

Окржжно.

До Г. Г. Управителитѣ-Лѣкари на I II-кл болница, лѣкаритѣ на III-кл. болници, Окржжнитѣ и Околийскитѣ лѣкари. —

Управителя-Лѣкарь на Плѣвенската I-кл. болница е земалъ похвалната и високохуманна инициатива и успѣлъ посрѣдствомъ мѣстнитѣ человѣко любиви и благодѣтелни граждани и граждани да състави едно благотворително дружество „Св. Панталеймонъ“, съ цѣль за спомагание на оздравѣлитѣ бѣдни болни при рѣчената болница и за погребение на починалитѣ бѣдни.

На основание изработения уставъ, коммитетътъ за събирание на помощитѣ е далъ вече едно прѣдставление, отъ което е събралъ една доста почтенна сумма, половината отъ която е отдѣлилъ за обзавѣждането на болничната библиотека съ разни полезни за прочитъ книги за самитѣ болни. Коммитетътъ е успѣлъ да спомогне на нѣколко оздравѣли бѣдни болни, като ги е снабдилъ съ парични помощи и дрѣхи. За сега той располага съ доста долни дрѣхи, шапки, обуща, кръпи и др. Освѣнъ това коммитетътъ е успѣлъ да склони тамошната Окр. Постоянна комисия да расхвърли на общинитѣ въ окржгътъ една сумма отъ 1000 лева въ помощь на дружеството.

Върховний Медицински Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 2 того, съ особенна радость посрѣщна инициативата за съставянието на такива дружества, не само въ Плѣвенъ, нъ и въ другитѣ градове въ Княжеството. Съвѣта разгледа и уставътъ на въпросното дружество, когато и одобри; даже исказа мнѣние, щото за въ бждще при разработванието на този уставъ, да се разшири цѣльта на дружеството, като се прѣдвиди членъ въ уставътъ, който да дава право на настоятелството да плаща за лѣкуванието на такива болни, които нито могжтъ да се снабдятъ съ свидѣтелство за бѣдность, нито мотжтъ да заплатятъ за лѣкуванието си.

Въ всичкитѣ цивилизовани страни сжществуватъ такива благотворителни дружества, които не само, че помагатъ на бѣднитѣ болни, но иматъ и свои болници.

Върховний медицински съвѣтъ се надѣва, че както инициативата на управитель-лѣкаря на Плѣвенската болница, е намѣрила съчуствие въ Плѣвенскитѣ гражданки и граждани, за съставянието на споменатото дружество, не по малко съчуствие ще намѣри, за тая цѣль такава инициатива и въ другитѣ градове на Княжеството. Разбира се, че това много зависи отъ Г. Г. лѣкаритѣ — начина, какъ тѣ би подвѣли и подготвили въпросътъ между обществото и ако слѣджтъ да се въсползуватъ отъ моментитѣ благоприятни за прокарването на тази добра идея.

Вслѣдствие на горѣизложеното и съгласно постановлението на Върховний медицински съвѣтъ при настоящето като испращамъ по единъ

— Ахъ ти, Господи, възджнж Матрена. Маге осница е твоята Матвеиха.

— Е, ти още ли ще разговаряшъ. Мълчи! викнж ѝ Васка.

— Слѣдъ като излѣзла отъ оградата, продължаваше съвсѣмъ пияний вечь старецъ, взема ѭ въ ржцѣ и при файгонджията и отъ тамъ на желѣзницата и за щастие успѣла на врѣме за желѣзницата, сѣднжла и ѭ доведе у дома. Ето ти тебе всичко.

— Юнакиня бабичка! викнж Васка- Ето ти бабичка . . . . . каза той, като удари стареца по рамото. Хайде да пиемъ за неѭ.

Отново налѣхж и пихж.

— Хайде сега, кажи ми правичката, наченж Васка, за какво ти е нуждна! Защо ѭ откраднж Матвеика?

— Ха ха-ха! добродушно се измѣ стареца. Малко ще поживѣе, а послѣ ще ходи да проси; а пъкъ е красива—ще ѭ заведемъ при фокосницитѣ, тѣзи, които минаватъ—заминаватъ и ще ѭ продадемъ; на часа ще ѭ купѭтъ.

На Авдотия ѝ се искаше да стане, но Васка така намръщено ѭ поглѣднж, щото тя пакъ се отпустнж на мѣстото си: само ржцѣтѣ и краката ѝ трѣперѣхж, като отъ трѣска.

— Да идемъ, да си поговоримъ безъ бабитѣ, Не видешъ ли, тѣ все ни бъркатъ.

Стареца и Васка излѣзохж.

— Какво е, Авдотюшка, това ли е момиченцето, за което ни говорше, попита нажалено Матрена.

— Тя, отговори Авдотия, като се прислушваше въ силния говоръ на антрето, гдѣто току що излѣзохж Васка и Демяничъ.

Минж около четверть часъ. Вратата бърже се отворихж и въ тѣхъ не влѣзохж, а бѣжишката се вмжкнжхж пьрво стареца, а послѣ Васка. Двѣтѣ жени съ страхъ се вдигнжхж отъ мѣстата си. Стареца цѣль треперѣше; той седнж при масата, сърдито намръщи вѣждитѣ и се замисли.

— Слушай, хазайке, наченж Васка, като се обръщаше къмъ Авдотия, тичай ей сега при този купецъ, вземи отъ него три банкноти съ портретъ, разбра ли?

Разбирамъ, отговори Авдотия.

Ей сега ги донеси тука, и ний трима заедно ще идемъ при неговата Матвеика, а догдѣто ти отидешъ, Матрена ще ни отслужава съ чай, стареца нѣма да пустнж.

— Нуждно ми е да отида още на едно мѣсто при единъ человѣкъ, каза стареца.

— Лъжешъ, ще отидешъ послѣ, сега нѣма да те пустня, а само тогава, когато те испратя въ участъка! и като помълчя за минута, той продължи: Тя като вѣтъръ ще отиде . . . . . Ти не си испаднѣлъ на ржката на такъвъ: единъ пѫть удари ли сме ржцѣ, то е свършено. Не се опитвай да се повръщашъ, не се шегувай! Хайде върви по скоро! нѣма за какво да впервашъ въ насъ очи и да ни гледашъ! За работа на тебе ти говорѭтъ . . . . . върви!

Отъ такава радостна вѣсть на Авдотия, като че ѝ се взехж краката. Тя стана и се завали.

— Видишъ, не пи, а се упи, каза Васка, като задържа Авдотия. Донеси паритѣ, пъкъ тогава падай! добави той, като испроваждаше Авдотия до вратата. Слушай, спрѣ ѭ той веднага, ако вмѣсто пари доведешъ червеноокитѣ, тогава пази своята кожа! Знай, евтино нѣма да дамъ своята!

Какво ли казвашъ ти, Василюшка! За каква ме ти считашъ. Азъ ще бждж тукъ слѣдъ единъ часъ, пъкъ ще донесж и нѣкоя лишнж банкнота за всѣки случай, каза Авдотия.

— Хайде донеси: при разсъмване трѣбва да бждемъ на станцията, за да успѣемъ за първия тренъ.

XI

Бѣше студеничко. Валѣше снѣгъ. Въ ненатоплення вагонъ студътъ се чувствуваше. Авдотия бѣше като болна отъ трѣска. Васка съ Демяничъ макаръ и да се разгрѣвахж, като пиехж изрядно количество ракия, все пакъ трѣперѣхж отъ студъ.

Най послѣ тѣ прѣстигнжхж на мѣстоназначението, слѣзохж на станцията „Перевалъ“ и като минжхж новитѣ красиви лѣтни резиденции съ спуснати на прозорцитѣ капаци, тѣ завърнжхж на странж и тръгнжхж въ падината. Като изминжхж три версти, тѣ влѣзохж въ едно малко кално селце, което се състоеше отъ дванадесеть кжщи. Землянкитѣ (кжщичкитѣ) се намѣрвахж надалечъ една отъ друга. Сърдцето на Авдотия примрѣ отъ скърбъ, когато тя приближи растрепѣрена при Земланката, гдѣто живѣеше и страдаше малката Нина. Вратата скръцнжхж и се отворихж. И тримата влѣзохж въ избата.

Това бѣше грозна изба съ два прозореца, отъ които течеше вода. Около тѣхъ има полица, а въ жгъла подъ иконитѣ маса, покрита съ завивка въ противоположния жгълъ—широкъ креватъ, на него слама, покрита съ забло, вмѣсто възглавница—сгънжта дрѣха; на него лежеше нѣкой, свитъ въ малко късче съ скрито лице въ тази вѣхта дрѣха. На руската соба, съ увиснжли крака, седеше една бозобразна до невъзможности бабичка. Момиченце на около дванадесеть години, гърбатичко, съ тънички ржцѣ и блѣдно и испито лице, облечено въ испокъсана къса манистина роклич чка, седѣше на пейката около широката постелка и плачеше.

На прѣградкитѣ, които отдѣляхж слѣднето отдѣление гдѣто бѣше собата, бѣше забитъ прѣвитъ гвоздей; на него висеше глиненъ съдъ, отъ когото висѣше на една врѣвчица ржчичка; подъ врѣвчицата стоеше кално дървено ведро.

(Слѣдва)

екземпляръ отъ устава на Плѣвенското Благотворително Дружество „Св. Пантелеймонъ“, утвърденъ отъ Господина Министра на Вѫтрѣшнитѣ Работи, моля Г. Г. болничнитѣ управители, окрѫжнитѣ и оклийскитѣ лѣкари, да се потрудѫтъ отъ своя страна да съставятъ и тѣ подобни дружества. Може би тия дружества въ бѫдѫще да се развиятъ и забогатѣѭтъ, за да откриятъ и тѣ свои болници, което ще бѫде въ полза на обществото и за честь на лѣкарското съсловие въ страната.

Директоръ: **Д-ръ Золотовичъ**
Секретарь: **Л. Вишновъ.**

№ 47. На първообразното подписано: „Утвърждавамъ. — София, 8 Августъ 1898 г. — (Подп.) Министръ: *Н. Беневъ*“. *(Прѣписъ).*

УСТАВЪ

на

Благотворителното Дружество Св. „Панталеймонъ“

Въ г. Плѣвенъ.

ГЛАВА I.
Цѣль на Дружеството.

Чл. 1. Цѣльта на дружеството е да подпомага на оздравѣлитѣ бѣдно-болни при Плѣвенската I-во классна болница, било съ пари, дрѣхи и други, нуждни за облѣгчение страданието имъ, пособия.

Въ случай, че при принасянието нѣкой бѣдно-боленъ умрѣ, прѣди да бѫде приетъ въ болницата, то дружеството го погрѣбва на свой разноски, ако нѣма кой да се погриже за погрѣбението му.

Забѣлѣжка: Благотворителностьта на дружеството е общечеловѣческа, безъ разлика на вѣра и народность.

Чл. 2. Ако срѣдствата на дружеството позволяватъ, то благотворителностьта му ще се распространява и вънъ отъ болницата.

ГЛАВА II.
Членове на Дружеството.

Чл. 3. Членъ на дружеството може да бѫде всѣкой отъ каквато народность и вѣра да е.

Чл. 4. Членоветѣ биватъ: дѣйствителни и почетни.

Дѣйствителенъ членъ е този, който при записването си внесе 1 левъ, а ежемѣсечно внася по 50 ст. почетенъ членъ е тоя, който внесе парична помощь на сумма повече отъ 10 лева или прѣнесе нѣкоя друга за постигание цѣльта на дружеството услуга.

Забѣлѣжка: Който отъ дѣйствителнитѣ членове не си внесе вноскитѣ за 4 мѣсеца се исключва отъ списъцитѣ на дружеството.

ГЛАВА III.
Срѣдства на Дружеството.

Чл. 5. Срѣдства на дружество е всичко онова, което се добие било въ пари, било въ дрѣхи и други, отъ: *а)* членскитѣ вноски и доброволнитѣ пожертвувания, *б)* прѣдставления, вечеринки и лотарий, *в)* дискози при църквитѣ и кутии при учрежденията въ окрѫга, *г)* помощи по именни дене, свадби и смърть, и *д)* по всички други начини, които настоятелството намѣри за цѣлесъобразни въ случая.

ГЛАВА IV.
Управление на Дружеството.

Чл. 6. Дружеството се управлява отъ едно настоятелство десяточленно: Прѣдсѣдатель, Подпрѣдсѣдатель, Секретарь-Кассиерь и седемь съвѣтници.

Забѣлѣжка: Членове на настоятелството могѫтъ да бѫдѫтъ само дѣйствителнитѣ членове на дружеството.

Чл. 7. Прѣдсѣдателя рѫководи дружественнитѣ засѣдания и се грижи за напрѣдването и правилния вървежъ на дружеството. Безъ прѣдварителното разрѣшение на настоятелството, Прѣдсѣдателя има право да израсходва 200 лева, слѣдъ което настоятелството му вотира нови 200 лева. Когато отсѫтствува, замѣстя се отъ Подпрѣдсѣдателя.

Секретарь-Кассиерь рѫководи писменната и паричната часть на дружеството, за която цѣль държи нуждитѣ книжя.

Чл. 8. Управитель-Лѣкаря на Плѣвенската I-во классна болница по право е Прѣдседатель на дружеството, а единъ отъ Ординаторитѣ при сѫщата, Секретарь-Кассиерь.

ГЛАВА V.
Засѣдания.

Чл. 9. Засѣданията на дружеството ставатъ по опрѣдѣлението на настоятелството.

Чл. 10. Въпроситѣ се рѣшаватъ по вишегласие— поне 1 повече отъ $^1/_2$ отъ присѫтствующитѣ членове. Засѣданието е законно, ако присѫтствуватъ по вече отъ $^1/_2$ членове; въ случай, че по меншество се отложи засѣданието, то за втори пѫть то е законно, колкото члена и да присѫтствуватъ.

ГЛАВА VI.
Общи распорѣждания.

Чл. 11. Дружеството си има свой печатъ, въ форма на елипса, съ подписъ отъ страна „Др. Св. Панталеймонъ, г. Плѣвенъ“, а въ срѣдата образа на патрона на дружеството Св. Панталеймонъ.

Чл. 12. Праздника на дружеството е деня на Св. Панталеймонъ, 27 Юлий, когато се държи и отчета на дружеството.

Чл. 13. Настоятелството се прѣизбира въ началото на всѣка година, считано отъ праздника на дружеството.

Чл. 14. Членоветѣ на дружеството сѫ нравственно задължени да пропагандиратъ съставянието на подобни дружества.

Чл. 15. Устава може да се измѣнява въ края на годината по съгласието на $^2/_3$ отъ членоветѣ. Цѣльта е неизмѣняема.

Членове отъ Коммиссията, които приехѫ настоящий уставъ, подписали: 1) г-жа Стоянова (гражданка); 2) г-жа Върбенова (гражданка); 3) г-жа Костова (гражданка); 4) г-жа Докова (гражданка); 5) г-жа Табакова (гражданка); 6) г-нъ Д-ръ Друмевъ (градски лѣкарь); 7) г-нъ Д-ръ Живковъ (окр. лѣкарь); 8) г-нъ Хр. Данаиловъ (град. кметъ); 9) г-нъ Ив. Спасовъ (търговецъ); 10) г-нъ Д. Н. Бояджиевъ (прѣдсѣд. на пост. коммиссия); 11) г-нъ Ботю Султановъ (директ. на м. V кл. училище); 12) г-нъ А. Бурждевъ (търговецъ); и г-нъ Т. Бърдаровъ (търговецъ) Прѣдсѣдатель на Комитета Д-ръ С. Козаровъ.

Вѣрно:

При Граждан. Санитарна Дирекция, Секретарь: Л. Вишновъ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Важно за пѫтницитѣ.

Отъ 5 Септемврий т. г. отварямъ новострояющий хотелъ „Тракия“, находящи при съръпазарь съ кафене и гостилница, въ когото г. г. пассажеритѣ ще намѣрѭтъ добрѣ мобелирани стаи, чисти и бърза прислуга.

гр. Плѣвенъ, 4 Септеиврий 1898 год.

Съ почитание:
Никола Н. Кирковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Открива се подписка
за VIII год. на сп. **„Младина“**

Дѣтското илюстровано списание **„Младина“** ще излиза и прѣзъ настоящата 1898/99 учебна год. на 15-й всѣки мѣсецъ (освѣнъ Юли и Августъ) въ голѣмина отъ 24 страници. Заедно съ списанието всѣки абонатъ ще получи безплатно:

1)- Петь цвѣтни картинки съ книжкитѣ 1-во 3-та, 6-та, 7-ма и 9-та.

2). Въ I книжка ще има прибавена една **училищна програма** изработена съ цвѣтни мастила.

3). Съ V книжка (по Нова година) ще получи едно **ученическо календарче** за 1899 год.

4). Въ края на годината (съ X кн.) ще получи една книжка за прочитъ (съ картинки).

Цѣната на „Младина“ остава пакъ **два лева**, но прѣдплатени.

Адресъ: *до г-нъ Прѣдсѣдателя на Дружество* **„Отецъ Паисий** *въ гр. Казанлъкъ.*

гр. Казанлѫкъ, 1 Септември 1898 г.

Отъ Дружеството.

Ловчанско Лѣсничейство

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1493

Ловчанското Лѣсничейство обявява на интересующитѣ се, че на 10-й Октомврий т. г., въ 9 часътъ сутриньта въ канцеларията му ще се открие и произведе съ явна конкуренция търгъ за изсичание на отдѣление 1-во сѣлище 2-ро отъ държавната гора **„Каленикъ“** на мѣстностьта **„Даданъ“** и **„Широкий Борунъ“**, въ каленишкото помѣстие, състояще отъ 225 декара.

Поемнитѣ условия могѫтъ да се видѫтъ всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията на лѣсничейството.

За участие въ търга ще се взема залогъ 5 % отъ първоначалната стойность на прѣдприятието, която възлиза на 3375 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тоя търгъ се поканватъ, да се явѫтъ на означений день и часъ и наддаватъ.

гр. Ловечъ, 3 й Септемврий 1898 год.

Ловчански Лѣсничей: **Петковъ.**

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КѪЩА II КВАРТАЛЪ № 381 И СТОКАТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗЯ.

4—4 **Илия Ив. Донковъ.**

Отдѣление за Класната Лотария при
Търговската банка, София.

ПОДКОЛЕКТОРИ

които, по много изгодни условия желаятъ да се занимаватъ съ прѣпродаването на лозове отъ гарантираната отъ Българското княжество

КЛАСНА ЛОТАРИЯ

на гр. София, да се отнесѫтъ да

ТЪРГОВСКАТА БАНКА ВЪ СОФИЯ. 3—5

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СѢДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 6775

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1 Лозе въ „Ббла Баиръ“ отъ 6 декара 7 ара оцѣнено за 120 лева.

2 Лозе въ сѫщата мѣстность отъ 8 декара оцѣнено за 150 лева.

Горний имотъ принадлежи на Абдурохманъ Сюлейманов отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Лазаръ Ив. Ябалкаровъ отъ гр. Плѣвенъ за 472 лева лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителний листъ № 3294 на Плѣвенский Град. Мир. Сѫдия.

Наддаваниуто ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцел. ми.

гр. Плѣвенъ, 4 Септемврий 1898 год. 2—168—2

Дѣло № 387/98 г. С. Пр.: Ив. А. Гърковъ

№ 9618

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вестникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижемъ имотъ находящъ се въ Тръстенишкото землище, а именно:

1) Кѫща, въ с. Мар Тръстеникъ, съ дворъ отъ 6 декара оцѣнена за 200 лева.

Горния имотъ принадлежи на Петръ Петковъ и Петко Цвѣтановъ отъ с. М. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по взисканието на Стояновъ Върбеновъ отъ гр. Плѣвенъ за 275 л. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 4446 на Плѣвенский Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцелар. ми.

гр. Плѣвенъ, 4 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 980/97 год.

п. Сѫд. Приставъ: К. Пунджевъ 2—169—2

№ 6886

Въ допълнение на обявленето ми № 4292, отъ 28 Априлий 1898 г., обнародвано въ мѣстний вѣсникъ „Бдитель“, въ послѣдний брой 48-й, — извѣстявамъ, че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще продавамъ втори пѫть имота, указанъ въ горньото ми обявление.

Наддаването ще почне отъ цѣната, която даде първий купувачь.

гр. Плѣвенъ, 8 Августъ 1898 г. Дѣло № 793/97 г.

Съдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—171—2

№ 7885

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи недвижими имоти находящи се въ Пордимското землище а именно:

1) Кѫща (борделъ) въ с. Пордимъ, при черквата съ дворъ 2 декара, оцѣнена 60 лева; 2) Ливада 5 декара, оцѣнена 25 лева; 3) Лозе 3 декара оцѣнено 30 лева; и 4) Нива отъ 7 декара, оцѣнена за 20 л.

Горнитѣ имоти принадлѣжатъ на Печо Г. Чопановъ отъ с. Пордимъ не сѫ заложени, продаватъ се по взисканието на Младенъ Ат. Стаменовъ отъ гр. Никополъ за 430 л. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 2357 на първи Никополский Мир. Сѫдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 8 Августъ 1898 год.

Дѣло № 285/98 год. 1—171—2

Сѫдеб. Приставъ: Ив. А Гърковъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвенъ